

ПРЕДГОВОР

Превод от немски: Веселин Радков, 2008

chitanka.info

Настоящият роман е от най-ранния творчески период на Карл Май и за разлика от другите произведения на писателя представлява една преработка, която обаче се различава съществено от залегналия в основата ѝ класически индиански роман от Габриел Фери.

Обстоятелството, че при романа на Карл Май „Горски скитник“ става въпрос за изцяло самостоятелно произведение, обуславя неговото включване в Събраните съчинения. Към това се прибавя и още една причина: преработката на „Горски скитник“ води до значителен поврат в творчеството на Карл Май, и така ни дава възможност да разберем по-добре някои важни моменти в развитието му като творец.

Преди да се залови с преработката на „Горски скитник“, Карл Май е написал само някои отделни приключенски индиански истории. Ако не броим няколко по-къси разказа, това са единствено „Олд Файерхенд“ (превърнат по-късно в централна част от втория том „Винету“), както и „Капитан Кайман“. Първоначалният вариант на тези две произведения едва ли се различава по същество от многобройните индиански романни без особено значение, възникнали след „Кожения чорап“ на Купър. Главните им отличителни белези са осъдните познания в областта на нравите и обичаите на червенокожите, както и непрекъснатият низ от кървави сражения. Често индианците се щемпелуват с презрителното „диваци“, а само отделни по-изтъкнати воини получават ролята на „герои“. Впрочем действието на тези ранни индиански истории на Май се развива в северните, „классически“ индиански територии на Америка, с други думи, на първо място сред племената на сиусите. „Апачерията“, където се разиграват събитията от „Горски скитник“ на Фери, разкрива нови индиански земи и толкова силно събужда интереса на Карл Май, че скоро след това той пренася действието на няколко свои романа в южните райони на Северна Америка. Но докато в своя „Горски скитник“ той запазва както съчувстващето на Габриел Фери към команчите и отрицателното отношение към апачите, така и честата употреба на прозвището „диваци“, то още в следващото си произведение (Deadly dust — Смъртоносен прах, представляващо началото на третия том „Винету“) Карл Май променя времето, в което се развиват събитията, като го премества с повече от трийсет години по-късно, отколкото е в „Горски скитник“, т.е. тогава, когато се

разиграват и приключенията от всичките романи с главен герой Винету. И колкото повече индиански романи пише Карл Май, толкова по-настоятелно се застъпва за апачите, за онзи народ, който си е спечелил толкова лоша слава от годините, когато едно негово племе под предводителството на кръвожадния вожд Джеронимо се превръща в ужас за всички бели, докато в същото време преобладаващото мнозинство от апачите под ръководството на върховния вожд Кочисе сключва мир с белите.

Ето как по всяка вероятност преработката на „Горски скитник“ се превръща на първо място в подтик за Май да изостави северните племена и народи и да се обърне към Апачерията, земите на апачите, към техните обитатели, и в толкова голяма степен да им дари своето съчувствие и своя интерес, че с образа на Винету да им изгради единствен по рода си безсмъртен паметник. В две свои статии, поместени като послеслов на този роман, Франц Кандолф е изследвал доколко и индианският герой на Фери е допринесъл за това.

Карл Май Ферлаг, 1959 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.